॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

उथ्सन्नयुज्ञो वा एष यद्ग्निः किं वाहैतस्यं क्रियते किं वा न यद्वै युज्ञस्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदांश्विनीरुपं दधात्यश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यांमेवास्में भेषजं करोति पञ्चोपं दधाति पाङ्को युज्ञो यावांनेव युज्ञस्तस्में भेषजं करोत्युत्वयां उपं दधात्यृतूनां कृष्ट्ये (१)

पश्चोपं दधाति पश्च वा ऋतवो यावंन्त एवर्तवस्तान्कंल्पयति समानप्रंभृतयो भवन्ति समानोदंर्कास्तस्माँथ्समाना ऋतव एकंन पदेन व्यावंर्तन्ते तस्मांदृतवो व्यावंर्तन्ते प्राण्भृत उपं दधात्यृतुष्वेव प्राणान्दंधाति तस्माँथ्समानाः सन्तं ऋतवो न जीँर्यन्त्यथो प्रजनयत्येवैनांनेष व वायुर्यत्प्राणो यदंतव्यां उपधायं प्राण्भृतं - (२)

उपदर्धाति तस्माथ्सर्वानृतूननुं वायुरा वंरीवर्ति वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्धे यदेंक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार सादयित तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित् यत्प्राणभृतं उपधायं वृष्टिसनीरुपदधाति तस्माद्वायुप्रंच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते पृशवो वै वंयस्यां नानांमनसः खलु वै पृशवो नानांव्रतास्तेंऽप पृवाभि समंनसो (३)

यं कामयेतापृशः स्यादितिं वयस्यांस्तस्योपधायांपुस्यां उपं दध्यादसंज्ञानमेवास्मैं पृशुभिः करोत्यपृशुरेव भविति यं कामयेत पशुमान्थ्स्यादित्यंपुस्यांस्तस्योपधायं वयस्यां उपं दध्याथ्संज्ञानमेवास्मै पृशुभिः करोति पशुमानेव भविति चतंस्रः पुरस्तादुपं दधाति तस्मांचृत्वारि चक्षुंषो रूपाणि द्वे शुक्के द्वे कृष्णे (४)

मूर्धन्वर्तीर्भवन्ति तस्मौत्पुरस्तौन्मूर्धा पश्च दक्षिणाया १ श्रोण्यामुपं दधाति पश्चोत्तंरस्यां तस्मौत्पश्चाद्वर्षीयान्-पुरस्तौत्प्रवणः पृशुर्बस्तो वय इति दक्षिणेऽ १ स् उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरेऽ १ सांवेव प्रति दधाति व्याघ्रो वय इति दक्षिणे पृक्ष उपं दधाति सि १ हो वय इत्युत्तरे पृक्षयोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पश्चनामधिपतिः॥ (५)

क्कस्यां उपुधायं प्राणुभृतः समंनसः कृष्णे पुरुषो वयु इति पश्चं च॥५॥______[१]

इन्द्रौंग्री अर्व्यथमानामिति स्वयमातृण्णामुपं दधातीन्द्राग्निभ्यां वा इमौ लोकौ विधृंतावनयौर्लोकयोर्विधृंत्या अधृंतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिर्न्तरिक्षमिव वा एषेन्द्रौग्नी इत्यांहेन्द्राग्नी वै देवानांमोजोभृतावोजंसैवैनांमन्तरिक्षे चिनुते धृत्यै स्वयमातृण्णामुपं दधात्यन्तरिक्षं वै स्वयमातृण्णाऽन्तरिक्षम्वोपं धृत्तेऽश्वमुपं (६)

घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथौं प्राजापत्यो वा अर्श्वः प्रजापंतिनैवाभ्निं चिंनुते स्वयमातृण्णा भवति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्य लोकस्यानुंख्यात्यै देवानां वै सुवर्गं लोकं यतां दिशः समंब्लीयन्त त एता दिश्यां अपश्यन्ता उपादधत ताभिर्वे ते दिशोंऽद्द॰हन् यद्दिश्यां उपदर्धाति दिशां विधृत्यै दशं प्राणभृतः पुरस्तादुपं (७)

ज्योतिंष्मतीमुत्तमामुपं दधाति तस्मांत्प्राणानां वाग्ज्योतिंरुत्तमा दशोपं दधाति दशांक्षरा विराड्विराद्धन्दंसां ज्योतिज्योतिरेव पुरस्तांद्धत्ते तस्मांत्पुरस्ताङ्ग्योतिरुपांस्महे छन्दार्श्स पशुष्वाजिमंयुस्तान्बृंहत्युदंजयत्तस्माद्वार्हंताः (८) पुशवं उच्यन्ते मा छन्द इतिं दक्षिणत उपं दधाति तस्माँ दक्षिणावृतो मासाः पृथिवी

दधाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दश्मी प्राणानेव पुरस्ताँ द्धते तस्माँ त्पुरस्ताँ त्प्राणा

छन्द इति पृक्षात्प्रतिष्ठित्या अग्निर्देवतेत्युंत्तरत ओजो वा अग्निरोजं एवोत्तंरतो धंत्ते तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी जंयित षद्गिर्श्यथ्सं पंद्यन्ते षद्गिर्श्यदक्षरा बृह्ती बार्ह्ताः पुशवो बृह्त्यैवास्मैं पुशूनवं रुन्धे बृह्ती छन्दंसाु स्वाराज्यं परीयाय यस्यैता - (९)

उंपधीयन्ते गच्छंति स्वारांज्य । सप्त वालंखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पश्चाथ्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणा द्वाववाश्चौ प्राणाना ५ सवीर्यत्वायं मूर्धाऽसि राडितिं पुरस्तादुपं दधाति

यत्री राडितिं पृश्चात्प्राणानेवास्मैं सुमीचों दधाति॥ (१०)

अश्वमुपं पुरस्तादुप् बार्ह्ता पृताश्चतुंस्त्रि शच ॥ ५॥ 🕳 देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत् तदसुंरा अकुर्वत् ते देवा एता अंक्ष्णयास्तोमीयां अपश्यन्ता अन्यथाऽनूच्यान्यथोपांदधत् तदसुंरा नान्ववायन्ततो देवा अभवन्यरासुंरा यदंक्ष्णयास्तोमीयां अन्यथाऽनूच्यान्यथोपदधांति भ्रातृंव्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवत्याशुस्त्रिवृदितिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै त्रिवृद् (११)

यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित व्योम सप्तद्श इति दक्षिणतोऽत्रुं वै व्योमान्नर् सप्तदशोऽन्नमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते धरुणं एकवि॰श इतिं पश्चात्प्रंतिष्ठा वा एकवि १ शः प्रतिष्ठित्यै भान्तः पंश्वदश इत्यंत्तरत ओजो वै भान्त ओजंः पश्चदश ओजं एवोत्तंरतो धंत्ते तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी जंयित प्रतूर्तिरष्टादश इति पुरस्ता- (१२)

दुपं दधाति द्वौ त्रिवृतांविभपूर्वं यंज्ञमुखे वि यांतयत्यभिवृर्तः संविर्श इति दक्षिण्तोऽत्रं वा अभिवृतोऽत्रर्थं सिव्रशोऽत्रमेव दक्षिण्तो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते वर्चौ द्वाविर्श इति पृश्चाद्यद्विर्श्यातिर्द्वे तेनं विराजौ यद्वे प्रतिष्ठा तेनं विराजौरेवाभिंपूर्वमृन्नाद्ये प्रति तिष्ठति तपो नवदश इत्युत्तरतस्तस्माध्सव्यो (१३)

हस्तयोस्तप्स्वितंरो योनिश्चतुर्विर्श इति पुरस्तादुपं दधाति चतुर्विरशत्यक्षरा गायत्री गायत्री यंज्ञमुखं यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित गर्माः पश्चिव्रश इति दक्षिणतोऽत्रं वै गर्मा अत्रं पश्चिव्रशोऽत्रमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यत् ओजंस्त्रिणव इति पश्चिव् वे लोकास्त्रिणव एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति सम्भरणस्त्रयोविर्श इ- (१४)

त्युंत्तर्तस्तस्माँथ्सव्यो हस्तयोः सम्भार्यतरः ऋतुंरेकत्रिष्श इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वै ऋतुंर्यज्ञमुखं वाग्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित ब्रथ्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रिष्श इति दक्षिणतोऽसौ वा आदित्यो ब्रथ्नस्यं विष्टपं ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणोऽधौं ब्रह्मवर्चसितंरः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रिष्श इति पश्चात्प्रतिष्ठित्ये नाकः षद्विष्श इत्युंत्तर्तः सुंवर्गो वै लोको नाकः सुवर्गस्यं लोकस्य समध्ये॥ (१५)

वै त्रिवृदितिं पुरस्ताँथ्स्व्यस्रंयोविर्श इतिं सुवर्गो वै पश्चं च (३) आशुर्व्योम धुरुणों भान्तः प्रतूँतिरिभवर्तो वर्चस्तपो योनिर्गर्भा ओजः सुम्भरंणः कर्तृर्वप्रस्यं प्रतिष्ठा नाकः षोडंशा॥५॥—————[3]

अग्नेर्भागीं ऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा अग्निर्यंज्ञमुखं दीक्षा यंज्ञमुखं ब्रह्मं यज्ञमुखं त्रिवृद्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति नृचक्षंसां भागों ऽसीतिं दक्षिणतः शृंश्रुवा १ सो

यज्ञमुख त्रिवृद्यज्ञमुखम् व पुरस्ताद्व यातयात नृचक्षसा भागाऽसाति दक्षिणतः शुश्रुवारसा वै नृचक्षसोऽन्नं धाता जातायैवास्मा अन्नमपि दधाति तस्मांजातोऽन्नमित्त जनित्रई स्पृतर संप्तद्याः स्तोम् इत्याहान्नं वै जनित्र- (१६)

मन्न सप्तद्शोऽन्नमेव देक्षिणतो धेत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते मित्रस्यं भागोऽसीतिं पृश्चात्प्राणो वै मित्रोऽपानो वर्रुणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एंकविश्शः स्तोम् इत्याह प्रतिष्ठा वा एंकविश्शः प्रतिष्ठित्या इन्द्रंस्य भागोऽसीत्युंत्तरत ओजो वा इन्द्रं ओजो विष्णुरोजेः क्षुत्रमोजेः पश्चदश - (१७)

ओर्ज एवोत्तरतो धंत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जंयित वसूनां भागोंऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै वसंवो यज्ञमुख॰ रुद्रा यंज्ञमुखं चंतुर्वि॰्शो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि पश्चिव्रशोऽन्नम्व दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यतेऽदित्यै भागों - (१८) ऽसीतिं पृश्चात्प्रंतिष्ठा वा अदिंतिः प्रतिष्ठा पूषा प्रंतिष्ठा त्रिणवः प्रतिष्ठित्यै देवस्यं सिवृतुर्भागोंऽसीत्युंत्तर्तो ब्रह्म वै देवः संविता ब्रह्म बृह्स्पतिर्ब्रह्मं चतुष्टोमो

ब्रह्मवर्चसमेवोत्तंरतो धंते तस्मादुत्तरोऽधौँ ब्रह्मवर्चसितंरः सावित्रवंती भवति प्रसूँत्यै तस्माद्वाह्मणानामुदींची स्निः प्रसूता धर्त्रश्चंतुष्टोम इति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै धर्त्रो (१९)
यंज्ञमुखं चंतुष्टोमो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित यावांनां भागोऽसीति दक्षिणतो

मासा वै यावां अर्थमासा अयांवास्तस्माँ दक्षिणावृंतो मासा अत्रं वै यावा अत्रं प्रजा अत्रंमेव दिक्षणतो धंते तस्माद्दक्षिणेनात्रंमद्यत ऋभूणां भागोंऽसीतिं पृश्चात् प्रतिष्ठित्ये विवृतीं-ऽष्टाचत्वारि १ श इत्यंत्तर्तोऽनयों लींकयों सवीर्यत्वाय तस्मादिमौ लोकौ समावद्वीर्यों (२०) यस्य मुख्यंवतीः पुरस्तांदुपधीयन्ते मुख्यं एव भंवत्यास्य मुख्यं जायते

यस्यौजंस्वतीरुत्तर्त ओंजुस्त्येव भवत्यास्यौंजुस्वी जांयतेऽकीं वा एवं यद्ग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छुस्रं यदेषा विधा (२१) विधीयतेऽकी एव तद्क्यंमनु वि धीयतेऽत्त्यन्नमास्यान्त्रादो जांयते यस्यैषा विधा

यस्यान्नंवतीर्दक्षिणतोऽत्त्यन्नमास्यानादो जांयते यस्यं प्रतिष्ठावंतीः पृश्चात्प्रत्येव तिष्ठति

विधीयते य उं चैनामेवं वेद सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवावं रुन्धे न वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यांवृत्तं ते देवा एता व्यंष्टीरपश्यन्ता उपादधत् ततो वा इदं व्यौच्छ्द्यस्यैता उपधीयन्ते व्येवास्मा उच्छ्त्यथो तमं एवापं हते॥ (२२)

वै जुनित्रं पश्चदुशोऽर्दित्ये भागो वै धुर्त्रः सुमावंद्वीर्यौ विधा ततो वा हुदं चतुर्दश च (४) अुग्नेर्नृचक्षंसाञ्चनित्रं मित्रस्येन्द्रंस्य वसूंनामादित्यानामदित्यो देवस्यं सिवृतुः सावित्रवंती धुर्त्रो यावांनामृभूणां विवृत्तंश्चतुर्दश॥॥७॥———————————[४]

अग्नें जातान्त्र णुंदा नः सपत्नानितिं पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृंव्यान्त्र णुंदते सहंसा जातानितिं पश्चाञ्जनिष्यमाणानेव प्रतिं नुदते चतुश्चत्वारिष्शः स्तोम् इतिं दक्षिणतो ब्रह्मवर्चसं वै चतुश्चत्वारिष्शो ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणोऽधीं ब्रह्मवर्चसितंरः

षोड्रशः स्तोम् इत्युंत्तर्त ओजो वै षोंड्रश ओर्ज एवोर्त्तरतो धत्ते तस्मां- (२३) दुत्तरतोभिप्रयायी जंयित वज्रो वै चंतुश्चत्वारि शो वज्रंः षोडशो यदेते इष्टंके उपदर्धाति

तृतीयः प्रश्नः (काण्डम् ५) जाता इश्वेव जंनिष्यमांणा इश्व आतृं व्यान्यणुद्य वज्रमन् प्र हंरति स्तृत्यै पुरीषवर्तीं मध्य उप

दधाति पुरीषं वै मध्यमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिंनुते सात्मामुष्मिं होके भविति य एवं वेदैता वा असपुत्रा नामेष्टंका यस्यैता उपधीयन्ते (२४) नास्यं सपत्नों भवति पृशुर्वा एष यद्ग्निर्विराजं उत्तमायां चित्यामुपं दधाति

विराजंमेवोत्तमां पशुषुं दधाति तस्मौत्पशुमानुंत्तमां वार्चं वदति दशंदशोपं दधाति सवीर्यत्वायां क्ष्णयोपं दधाति तस्मांदक्ष्णया पशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्यै यानि वै छन्दा रेसि सुवर्ग्याण्यासन्तैर्देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेनर्षयो - (२५) ऽश्राम्यन्ते तपोंऽतप्यन्त तानि तपंसाऽपश्यन्तेभ्यं एता इष्टंका निरंमिमृतेवृश्छन्दो

यान्येव छन्दा रेसि सुवर्ग्याणि तैरेव यर्जमानः सुवृर्गं लोकमेति युज्ञेन् वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः स्तोमंभागैरेवासंजत् यथ् (२६) स्तोमंभागा उपदर्धाति प्रजा एव तद्यजंमानः सृजते बृहस्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः

वरिवृश्छन्द् इति ता उपाद्यत् ताभिवैं ते सुवृगैं लोकमायुन् यदेता इष्टंका उपदर्धाति

समंभर्द्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपुदर्धाति सतेजसमेवाग्निं चिनुते बृह्स्पतिवा पृतां यज्ञस्यं प्रतिष्ठामंपश्यद्यथस्तोमंभागा यथस्तोमंभागा उपदर्धाति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै सप्तसप्तोपं द्धाति सवीर्यत्वायं तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्यै॥ (२७)

उत्तर्तो धंत्ते तस्मांदुपधीयन्त ऋषंयोऽसृजत् यत् त्रिचंत्वारिश्शच॥५॥—— र्शिमरित्येवाऽऽदित्यमंसृजत् प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति दिवर् सुन्धिरित्यन्तरिक्षं

इतिं रुद्रान्थ्संदीतिरित्यांदित्यानोज् इतिं पितृ इस्तन्तुरितिं प्रजाः पृतनाषाडितिं पुशूत्रेवदित्योषंधीरभिजिदंसि युक्तग्रांवा (२८) इन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव दंक्षिणतो वज्रं पर्योहद्मिजित्यै ताः प्रजा अपंप्राणा असृजत् तास्विधंपतिर्सीत्येव प्राणमंदधाद्यन्तेत्यंपान स्र स्पर् इति चक्षुंवयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरंपानतीः पश्यंन्तीः शृण्वतीनं मिथुनी अभवन्तासुं त्रिवृद्सीत्येव

प्रतिधिरिति पृथिवीं विष्टम्भ इति वृष्टिं प्रवेत्यहंरनुवेति रात्रिमुशिगिति वसूँन्प्रकेत

मिथुनमंदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९) भवन्तीर्न प्राजायन्त ताः सर्ररोहोऽसि नीरोहोऽसीत्येव प्राजनयत्ताः प्रजाः प्रजांता न प्रत्यंतिष्ठन्ता वंसुकोऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिरसीत्येवैषु लोकेषु प्रत्यंस्थापयद्यदाहं वसुकों- ऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिरसीतिं प्रजा एव प्रजांता एषु लोकेषु प्रतिंष्ठापयति सात्मान्तरिंक्ष॰

रोहति सप्रांणोऽमुष्मिँ ल्लोके प्रतिं तिष्ठत्यव्यंर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति य एवं वेदं॥ (३०)

युक्तग्रांवा प्रजा मिथुन्यंन्तरिक्षं द्वादंश च॥३॥

नाकसद्भिर्वे देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तन्नांकसदां नाकसत्त्वं यन्नांकसदं उपदर्धाति नाकसद्भिरेव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति सुवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अकं भवति यजमानायतनं वै नांकसदो यन्नांकसदं उपदर्धांत्यायतंनमेव तद्यजंमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नाकसदो यन्नाकसदेः (३१)

उपदर्भाति पृष्ठानांमेव तेजोऽवं रुन्धे पश्चचोडा उपं दधात्यप्सरसं एवैनंमेता भूता अमुष्मिं ह्योक उपं शेरेऽथों तनूपानीरेवैता यर्जमानस्य यं द्विष्यात्तमुंपदर्धस्यायेदेताभ्यं एवैनं देवतांभ्य आ वृंश्वति ताजगार्तिमार्च्छ्त्युत्तंरा नाकुसन्ध्र उपं दधाति यथां जायामानीयं गृहेषुं निषादयंति तादगेव तत् (३२)

पृश्चात्प्राचींमुत्तमामुपं दधाति तस्मौत्पृश्चात्प्राची प्रत्यन्वौस्ते स्वयमातृण्णां चे विकर्णीं चौतमे उपं दधाति प्राणो वै स्वंयमातृण्णायुर्विकर्णी प्राणं चैवायुंश्च प्राणानांमुत्तमौ धंत्ते तस्मांत्प्राणश्चायुंश्च प्राणानांमुत्तमौ नान्यामुत्तरामिष्टंकामुपं दथ्याद्यदन्यामुत्तरामिष्टंकामुपद्ध्यात्पंशूनाम् (३३)

च यर्जमानस्य च प्राणं चायुश्चापि दध्यात्तस्मान्नान्योत्त्रेष्टंकोपुधेयां स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसौ वै स्वंयमातृण्णामूमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं घ्रापयति प्राणमेवास्यौ दधात्यथौ प्राजापत्यो वा अर्थः प्रजापंतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भवति प्राणानामुथ्मृष्ट्या अर्थो सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या एषा वै देवानां विक्रान्तियीद्विंकुणी यद्विंकुणीमुंपूरधाति देवानांमेव विक्रांन्तिमनु वि क्रंमत उत्तर्त उपं दधाति तस्मांदुत्तर्तरंपचारोऽग्निर्वायुमतीं भवति समिंद्धौ॥ (३४)

सम्भृतुं यन्नांकुसदो यन्नांकुसदुस्तत्पंशूनामेषां वै द्वाविरंशतिश्च॥४॥

छन्दा इस्युपं दधाति पुशवो वै छन्दा ईसि पुशूनेवावं रुन्धे छन्दा ईसि वै देवानां वामं पुशवों वाममेव पुशूनवं रुन्ध एता ह वै युज्ञसेनश्चेत्रियायुणश्चितिं विदां चंकार तया वै स पशूनवोरुन्य यदेतामुंपदधाति पशूनेवावं रुन्धे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो वै

गांयुत्री तेजं एव (३५)

वै त्रिष्टुगिन्द्रियमेव मध्यतो धंत्ते जर्गतीरुपं दधाति जागता वै प्रशवः प्रशूनेवावं रुन्धे-ऽनुष्टुभ् उपं दधाति प्राणा वा अनुष्टुप्प्राणानामुथ्मृष्ट्ये बृह्तीरुष्णिहाः पुङ्कीर्क्षरंपङ्कीरिति विषुंरूपाणि छन्दाङ्स्युपं दधाति विषुंरूपा वै पृशवः पृशवः (३६)

मुख्तो धंत्ते मूर्धन्वर्तीर्भवन्ति मूर्धानंमेवैन ई समानानां करोति त्रिष्टुभ् उपं दधातीन्द्रियं

छन्दार्श्से विषुंरूपानेव पृश्नवं रुन्धे विषुंरूपमस्य गृहे दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदातिंच्छन्दस्मपं दधात्यतिंच्छन्दा व सर्वाणि छन्दार्श्से सर्वेभिरेवैनं छन्दोभिश्चिन्ते वर्ष्म् वा एषा छन्दसां यदितंच्छन्दा यदितंच्छन्दसमुप्दधांति वर्ष्म्वैनर्श्समानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपद्यजंमानः प्रतिष्ठित्यै॥ (३७)

त्रेजं एव प्रश्वः प्रश्वो यजंमान एकंश्वाशा——[८]
सर्वाम्यो वै देवताम्योऽग्निश्चीयते यथ्सयुजो नोपंद्ध्याद्देवतां अस्याग्निं वृंश्चीर्न्
यथ्सयुजं उपद्धांत्यात्मनैवैन १ सयुजं चिनुते नाग्निना व्यृध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावंभिः
सन्तत एवमेवैताभिर्गिः सन्ततोऽग्निना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ता अमूः कृंत्तिका

अभवन् यस्यैता उपधीयन्ते सुवर्गमेव (३८) लोकमेति गच्छेति प्रकाशं चित्रमेव भेवति मण्डलेष्ट्रका उपं दधातीमे वै लोका

मंण्डलेष्ट्रका इमे खलु वै लोका देवपुरा देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमार्च्छंत्यग्निं चिंक्यानो विश्वज्योतिष उपं दधातीमानेवैताभिलीकां ज्योतिष्मतः कुरुतेऽथौं प्राणानेवैता यर्जमानस्य दाप्रत्येता वै देवताः सुवर्ग्यास्ता एवान्वारभ्यं सुवर्गं लोकमेति॥ (३९)

वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्धे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार र

सादयित तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित पुरोवात्सिनंर्सीत्यांहैतद्वै वृष्ट्यें रूप र रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्धे संयानींभिर्वे देवा इमाँ ह्लोकान्थ्समंयुस्तथ्संयानींना र संयानित्वं यथ्संयानींरुपदधांति यथापस नावा संयात्येवम् (४०)

पुवैताभिर्यजंमान इमाँ ह्योकान्थ्सं यांति प्रुवो वा पुर्वो उग्नेर्यथ्संयानीर्यथ्संयानीरुपदधांति प्रुवमेवैतम् ग्रय उपं दधात्युत यस्यैतासूपंहितास्वापोऽग्नि १ हर्न्त्यहृंत पुवास्याग्निरांदित्येष्ट्रका

तृतीयः प्रश्नः (काण्डम्	۷,)	8
- उपं दधात्यादित्या	वा एतं भूत्यै प्रतिं नुदन्ते योऽलं भूत्यै सन	भूतिं न प्राप्नोत्यांदित्याः (४१)

एवैनं भूतिं गमयन्त्यसौ वा एतस्यांदित्यो रुचमा देत्ते यों।ऽग्निं चित्वा न रोचंते

मंनुष्यांणार रोचते घृतेष्टका उपं दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यद् घृतं प्रियेणैवैनुं धाम्रा समंध्यति (४२) अथो तेर्जसानुपरिहार र् सादयत्यपंरिवर्गमेवास्मिन्तेर्जो दधाति प्रजापंतिरग्निमंचिन्तत स यशंसा व्यार्ध्यत स एता यंशोदा अंपश्यता उपांधत्त ताभिर्वे स यशं आत्मन्नंधत्त

यदांदित्येष्टका उंपदधांत्यसावेवास्मिन्नादित्यो रुचं दधाति यथासौ देवाना र रोचंत एवमेवैष

यद्यंशोदा उपदर्धाति यशं एव ताभिर्यजमान आत्मन्धत्ते पश्चोपं दधाति पाङ्कः पुरुषो यावांनेव पुरुषस्तस्मिन् यशों दधाति॥ (४३)

एवं प्राप्नोत्यांदित्या अर्धयत्येकान्नपंश्चाशचं॥४॥. देवासुराः संयंत्ता आसन्कनीया स्सो देवा आसन्भूया स्सोऽसुंरास्ते देवा एता इष्टंका

अपश्युन्ता उपांदधत भूयस्कृदसीत्येव भूया ५ सो ऽभवन्वनस्पतिंभिरोषंधीभिर्वरिवस्कृदसीतीमा प्राचीं दिशंमजयत्रूर्ध्वासीत्यमूमंजयत्रन्तरिक्षसदंस्यन्तरिक्षे सीदेत्यन्तरिक्षमजयन्ततों देवा अभंवन्न (४४)

परासुंरा यस्यैता उपधीयन्ते भूयांनेव भंवत्यभीमाँ ह्योकाञ्जयित भवंत्यात्मना पराँस्य

पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयामीत्याहेमानेवैताभिर्लोकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्यां उपं दधात्यायुरेव (४५) अस्मिन्दधात्यग्ने यत्ते पर १ हन्नामेत्यांहैतद्वा अग्नेः प्रियं धार्म प्रियमेवास्य धामोपाँप्रोति तावेहि स॰ रंभावहा इत्यांह व्येवैनेन परि धत्ते पार्श्वजन्येष्वप्येध्यग्न इत्यांहैष वा अग्निः

भ्रातृंव्यो भवत्यप्सुषदंसि श्येन्सद्सीत्यांहैतद्वा अग्ने रूप रूपेणैवाग्निमवं रुन्धे

पार्श्वजन्यो यः पश्चचितीकुस्तस्मादेवमांहर्त्वयां उपं दधात्येतद्वा ऋंतूनां प्रियं धाम यदंतव्यां ऋतूनामेव प्रियं धामावं रुन्धे सुमेक् इत्याह संवथ्सरो वै सुमेकः संवथ्सरस्यैव प्रियं धामोपाँप्रोति॥ (४६)

प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परापत्ततदश्वोऽभवद्यदश्वयत्तदश्वंस्याश्वत्वन्तद्देवा अंश्वमेधेनैव

प्रत्यंदधुरेष वै प्रजापंति । सर्वं करोति यौंऽश्वमेधेन यजंते सर्वं एव भंवति सर्वस्य

वा एषा प्रायंश्चित्तिः सर्वस्य भेषज १ सर्वं वा एतेनं पाप्मानं देवा अंतरन्नपि वा एतेनं ब्रह्महत्यामंतरन्थ्सर्वं पाप्मानम् (४७)

त्रति तरिति ब्रह्महत्यां योंऽश्वम्धेन यजते य उं चैनम्वं वेदोत्तरं वै तत्प्रजा-पंतेरक्ष्यंश्वयत्तस्मादश्वंस्योत्तरतोऽवं द्यन्ति दक्षिणतौंऽन्येषां पशूनाम्वैंतसः कटो भवत्यपस्योनिर्वा अश्वौंऽपसुजो वेतसः स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति चतुष्टोमः स्तोमों भवति सुरहु वा अर्श्वस्य सक्थ्यावृंहत्तद्देवाश्चंतुष्टोमेनैव प्रत्यंदधुर्यचंतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वंस्य सर्वत्वायं॥ (४८)

सर्वं पाप्मानंमवृहद्वादंश च॥२॥ -[१२] उथ्मन्नयज्ञ इन्द्रांन्री देवा वा अंक्षणयास्तोमीयां अग्रेभांगाँऽस्यग्नें जातात्रश्मिरितिं नाकसद्भिश्छन्दार्श्तम सर्वांभ्यो वृष्टिसनींर्देवासुराः कनीयारसः

प्रजापंतेरक्षि द्वादंश॥१२॥ उथ्सन्नयज्ञो देवा वै यस्य मुख्यंवतीर्नाकसद्भिरेवैताभिरष्टाचंत्वारि श्यत्॥४८॥

उथ्सन्नयज्ञः संवत्वायं॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पश्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः समाप्तः॥५-३॥